

KONFERENCJA: „Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości...”

CZERWIEC 2015

J 15, 18-20; J 16, 1-4

„Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście gdy wam urągają i prześladują was i gdy z mego powodu mówią wszystko kłamliwie o was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.”

To ostatnie błogosławieństwo jest bardzo rozbudowane w stosunku do innych. Jezus używa w nim formy drugiej osoby co sprawia, że jest ono skierowane bezpośrednio do grona jego uczniów. Jest skierowane do nas. Na zakończenie błogosławieństwa Jezus przywołuje prześladowania proroków, by uświadomić uczniom, że nie są bynajmniej pierwszymi prześladowanymi za wiarę. W liście do Hebrajczyków (11, 36-38) autor opisuje tortury i męki jakie znosili ludzie Starego Testamentu i są bohaterskim przykładem dla chrześcijan **„Inni zaś doznali zelżywości i biczowania a nadto kajdan i więzienia. Kamienowano ich, przeżynano piłą (kuszono), przebijano mieczem; tułali się w skórach owczych, kozich, w nędzy, w utrapieniu, w ucisku - świat nie był ich wart- i błąkali się po pustyniach i górach, po jaskiniach i rozpadlinach ziemi.”** Dalej przywołuje przykład samego Jezusa – Hbr 12, 2. **„Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonalą. On to zamiast radości, którą mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę i zasiadł po prawicy na tronie Boga.”** Uczniów swoich, prześladowanych za wiarę Jezus wzywa do wytrwania i radości: **„Kto wytrwa do końca ten będzie zbawiony.”... „Cieszcie się i radujcie albowiem wielka jest wasza nagroda w niebie.”** Święty Paweł w liście do Filipian będąc uwięzionym pisze: **„A jeśli nawet krew moja ma być wylana przy ofiarniczej postudze około waszej wiary, cieszę się i dzielę radość z wami wszystkimi; tak samo i wy się cieszcie i dzielcie radość ze mną.”** A święty Piotr zachęca uczniów prześladowanych: **„Cieszcie się im bardziej jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się jego chwały. Błogosławieni jesteście jeżeli złorzeczą wam z powodu imienia Chrystusa albowiem Duch chwały, Boży Duch na was spoczywa.”**

Ósme błogosławieństwo ma szczególne znaczenie dla pierwotnego Kościoła, który przez 300-lecia doznawał krwawych prześladowań. Wobec chrześcijan stosowano najbardziej okrutne formy męczeństwa. Ale błogosławieństwo to pozostaje aktualne i dzisiaj. Dwa krwawe systemy - nazizm i komunizm - uśmierciły miliony ludzi, którzy w ubiegłym stuleciu, oddawali życie za wiarę w Boga i w obronie wolności i godności człowieka. Również w ostatnich latach w różnych miejscach świata codziennie ponoszą śmierć chrześcijanie. Są szykanowani, przepędzani, męczeni i zabijani dlatego, że wierzą w Jezusa. Dziś media ujawniają niektóre zbrodnie, które dokonują się na wyznawcach Chrystusa – w Syrii, Korei Północnej, Pakistanie, Nigerii, Egipcie, Kolumbii itd. W krajach bogatych Europy i Ameryki Północnej nie zamyka się wprawdzie do więzień, nie poddaje się torturom, jednak stosuje się inne formy prześladowania, które są niemniej skuteczne - a więc wyśmiewanie uczniów Jezusa, izolacja społeczna, spychanie na margines życia publicznego, promowanie ruchów i sekt zwalczających chrześcijaństwo - to inne współczesne metody prześladowania. Ukazują się też prowokacyjne tzw „dzieła sztuki”, bluźniercze książki, filmy, rzeźby, obrazy, utwory teatralne, obliczone na wywoływanie skandalu i obrażanie uczuć religijnych osób wierzących.

Jesteśmy we wspólnocie i idziemy za Jezusem, który jest w centrum naszego życia. Oddani Duchowi Świętemu, który nas przemienia i umacnia, jesteśmy posłani jako misjonarze w naszych środowiskach. Mamy dawać świadectwo stylem życia, sposobem naszego zachowania, stosunkiem do różnych wartości i propozycji, które serwuje nam świat. Mamy wybierać dobro i czynić dobro. Mamy rozeznawać w świetle Słowa Bożego i z pomocą Ducha Świętego co jest prawdziwym dobrem, co jest wartością pośród różnych dóbr i wartością które łączą się do nas i prowokują nas na wielkim targowisku świata. Właściwa ocena i wybór określa też nas - naszą przynależność do Jezusa i staje się świadectwem wśród ludzi, z którymi żyjemy na co dzień. Będąc uczniami Jezusa, przyznając się do Niego doświadczamy nieraz, a może nawet często krytyki, osądu, pogardy, odrzucenia. Ludzie będą zadawać nam cierpienie - razy będą spadać na nas. Nie możemy poddawać się - wycofywać, użalać się nad sobą, rezygnować. Droga życia z

Jezusem jest **drogą pod prąd**. Trzeba z radością iść za Jezusem, pamiętając o ósmym błogosławieństwie i prosić o moc Ducha Świętego abyśmy się nie załamali w wierze (Hbr 12, 3). Cierpienie, odrzucenia, prześladowanie i pogarda są wpisane w życiorys uczniów Jezusa. Święty Paweł pisze: „**Raduję się w cierpieniach za was.**” (Kol 1, 24) Umiął ofiarować swoje cierpienia za Kościół - za tych, których ewangelizował. Nie można zmarnować cierpienia, które zadają nam ludzie reagując wrogo na naszą przynależność do Jezusa. Nie można mieć pretensji do Boga, że z powodu wiary spotykają nas różne bolesne doświadczenia. Jeszcze nie cierpieliśmy tak bardzo jak ci, którzy stali się męczennikami dla imienia Jezusa. Jeśli chcemy się przypodobać światu, musimy zrezygnować ze stylu życia Ewangelią. Świat nas poklepie po ramieniu i powie: jesteś nasz. Ale serce twoje stanie się puste i smutne. Świat ciebie wessie i zniszczy, uzależniając od swoich demonów - ciemność i pustka wzbudzą tylko mdłości w twoim wnętrzu. To nie jest droga dla ciebie.

Jezus mówi dziś do nas- „**Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę- Jam zwyciężył świat!**” (J 16, 33).

PLAN SPOTKANIA

1. Uwielbienie (15 min.):

pieśń do Ducha Świętego:

- „Duchu Święty wołam przyjdź...”

Elementy uwielbienia:

- **Ps 123**
- „Godzien o godzien nasz Bóg...”
- **Śpiew w językach - uwielbienie**
- „*Wszystkich, który chcą żyć zbożnie w Chrystusie Jezusie, spotkają prześladowania*”. **2 Tm 2, 12**
- „Święte Imię Jezus...”
- **Uwielbienie litanijne**
- „Jak łania...”
- „*Umacniając duszę uczniów, zachęcając do wytrwania w wierze, bo przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa bożego.*” **Dz 14, 22** (po odczytaniu tekstu chwila ciszy)
- *Śpiew: „Szukajcie wpierv królestwa bożego...”*

2. Dzielenie

- Co Jezus zrobił dla mnie?; Co ja zrobiłem dla Jezusa?

3. Pieśń: „Każdy dzień jest zwycięstwem ...”

4. Słowo Boże:

J 15, 18-20; 16, 1-4

5. Konferencja (*odstuchać nagrania*)

6. Pogłębienie:

- Czy jesteś świadkiem dyskryminacji, odrzucenia uczniów Chrystusa ze względu na przekonania w swoim środowisku? Czy dajesz im wsparcie? Czy modlisz się o wytrwanie w wierze za chrześcijan prześladowanych w różnych częściach świata.
- Opowiedz w jaki sposób doświadczasz ósmego błogosławieństwa w swoim życiu.
- Jak reagujesz na dyskryminację, osąd, odrzucenie ciebie z powodu twoich przekonań religijnych i wartości, które wyznajesz?
- Czy zainteresowałeś się życiem i świadectwem chrześcijan męczenników- książki, filmy, informacje internetowe. Jeśli tak, to w jakim celu?

7. Modlitwa dziękczynna

- Pieśń: „Jak dobrze jest dziękować Ci Panie...”
- Dziękczynienie spontaniczne, litanijne

8. Prośby i modlitwa wstawiennicza (15-20min.)

- Pieśń: Tyś wolność nam dał, alleluja...
- Prośby: modlitwa za chrześcijan prześladowanych na świecie .....
o odwagę dawania świadectwa.....
za nieprzyjaciół Kościoła.....
za rządzących państwami (za nowego prezydenta Polski).....
w intencji Kongregacji naszej wspólnoty.....
za uczniów Chrystusa, którzy załamali się w wierze....
za środowisko w którym żyjemy (OIKOS).....
za konkretną osobę, która jest na celowniku naszej codziennej modlitwy.....
za osobę po prawej ręce, która jest na spotkaniu wspólnoty.....
- Można pomodlić się wstawienniczo za osoby doświadczające odrzucenia, prześladowania w naszej grupce.....

9. Modlitwy na zakończenie

- Dziesiątek różańca w intencji pokoju na Ukrainie, Syrii, Nigerii – tajemnica bolesna: Biczowanie Jezusa
- Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
- Ojciec nasz... *(wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwrócenie na zewnątrz)*
- Benedykcja *(robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogosławi i strzeże)*

Na zakończenie proszę przeczytać i uważnie wysłuchać tekstu pochodzącego z II wieku o chrześcijanach jako świadectwo charakteryzujące ich życie w świecie pogańskim. Czy można by ten opis odnieść do nas?

Z Listu do Diogneta

(nr 5-6)

Chrześcijanie w świecie

Chrześcijanie nie różnią się od innych ludzi ani miejscem zamieszkania, ani językiem, ani strojem. Nie mają bowiem własnych miast, nie posługują się jakimś niezwykłym dialektem, ich sposób życia nie odznacza się niczym szczególnym. Nie zawdzięczają swej nauki jakimś pomysłom czy marzeniom niespokojnych umysłów, nie występują, jak tyłu innych, w obronie poglądów ludzkich. Mieszkają w miastach greckich i barbarzyńskich, jak komu wypadło, stosują się do miejscowych zwyczajów w ubraniu, jedzeniu, sposobie życia, a przecież samym swoim postępowaniem uzewnętrzniają owe przedziwne i wręcz nie do uwierzenia prawa, jakimi się rządzą.

Mieszkają każdy we własnej ojczyźnie, lecz niby obcy przybysze. Podejmują wszystkie obowiązki jak obywatele i znoszą wszystkie ciężary jak cudzoziemcy. Każda ziemia obca jest im ojczyzną i każda ojczyzna ziemią obcą. Żenią się jak wszyscy i mają dzieci, lecz nie porzucają nowo narodzonych. Wszyscy dzielą jeden stół, lecz nie jedno łóżko. Są w ciele, lecz żyją nie według ciała. Przebywają na ziemi, lecz są obywatelami nieba. Słuchają ustalonych praw, a własnym życiem zwyciężają prawa. Kochają wszystkich ludzi, a wszyscy ich prześladowają. Są zapoznani i potępiani, a skazywani na śmierć zyskują życie. Są ubodzy, a wzbogacają wielu. Wszystkiego im niedostaje, a opływają we wszystko. Pogardzają nimi, a oni w pogardzie tej znajdują chwałę. Spotwarzają ich, a są usprawiedliwieni. Ublizają im, a oni błogosławią. Obrażają ich, a oni okazują wszystkim szacunek. Czynią dobrze, a karani są jak zbrodniarze. Karani, radują się jak ci, co budzą się do życia. Żydzi walczą z nimi jak z obcymi, Grecy ich prześladowają, a ci, którzy ich nienawidzą, nie umieją powiedzieć, jaka jest przyczyna tej nienawiści.

Jednym słowem: czym jest dusza w ciele, tym są w świecie chrześcijanie. Duszę znajdujemy we wszystkich członkach ciała, a chrześcijan w miastach świata. Dusza mieszka w ciele, a jednak nie jest z ciała i chrześcijanie w świecie mieszkają, a jednak nie są ze świata. Niewidzialna dusza zamknięta jest w widzialnym ciele i o chrześcijanach wiadomo, że są na świecie, lecz kult, jaki oddają Bogu, pozostaje niewidzialny. Ciało nienawidzi duszy i chociaż go w niczym nie skrzywdziła, przecież z nią walczy, ponieważ przeszkadza mu w korzystaniu z rozkoszy. Świat też nienawidzi chrześcijan, chociaż go w niczym nie skrzywdzili, ponieważ są przeciwni jego rozkoszom. Dusza kocha to ciało, które jej nienawidzi, i jego członki. I chrześcijanie kochają tych, co ich nienawidzą. Dusza zamknięta jest w ciele, ale to ona właśnie stanowi o jedności ciała. I chrześcijanie zamknięci są w świecie jak w więzieniu, ale to oni właśnie stanowią o jedności świata. Dusza, choć nieśmiertelna, mieszka w namiocie śmiertelnym. I chrześcijanie obozują w tym, co zniszczalne, oczekując niezniszczalności w niebie. Dusza staje się lepsza, gdy umartwia się przez głód i pragnienie. I chrześcijanie, prześladowani, mnożą się z dnia na dzień. Tak zaszczytne stanowisko Bóg im wyznaczył, że nie godzi się go opuszczać.